DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

№ 18. | WARSZAWA, DNIA 26 KWIETNIA 1924. | ROK VI.

Ustawy i Rozporządzenia.

81

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego.*)

Na mocy art. 1 p. 8, 9, 10, 11 i art. 2 ustawy z dnia 11-go stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1924 r. stanowię co następuję:

Art. 1.

Suma emisji marek polskich, znajdujących się w obiegu w dniu rozpoczęcia czynności przez Bank Polski, nie może uledz zwiększeniu.

Art. 2.

Relację marki polskiej do złotego, jako jednostki monetarnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 7/1924 r. poz. 65, art. 1) ustala się w wysokości 1.800.000 mk. pol. za 1 złotego.

Art. 3.

Do dnia 30 czerwca 1924 r. wszelka zapłata, która winna być uskuteczniona w walucie polskiej, może być dokonywaną stosownie do wyboru dłużnika bądź opiewającemi na złote biletami Banku Polskiego, bądź w markach polskich według relacji, zastosowanej w art. 2 niniejszego rozporządzenia. Dłużnik może się również uiścić z długu płacąc monetami polskiemi, względnie biletami zdawkowemi (art. 6),z zachowaniem przepisów art. 9 Rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. Ust. 7, poz. 65), względnie art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Od dnia rozpoczęcia czynności przez Bank Polski marki polskie, wpływające tytułem spłaty kredytów, udzielonych przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową nie będą ponownie puszczane w obieg.

Art. 5.

Począwszy od dnia 1 lipca 1924 r. marka polska przestaje być prawnym środkiem płatniczym.

Poczynając od dnia 1 czerwca 1924 r. Skarb Państwa przystąpi do wymiany marek polskich na bilety Banku Polskiego oraz monety względnie bilety zdawkowe (art. 6). Obowiązek dokonywania wymiany ustaje z dniem 31 maja 1925 r.

Szczegółowe terminy oraz warunki wymiany ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 6.

Upoważnia się Ministra Skarbu do emisji biletów zdawkowych na sumę nie wyżej 150 miljonów złotych, w odcinkach wartości nie wyżej 2 złotych.

Do tego celu mogą być użyte również bilety z napisem „Bank Polski", opiewające na jeden złoty i dwa złote. Za emisję tych biletów ponosi odpowiedzialność wyłącznie Skarb Państwa.

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 34/1924 r.

Bilety zdawkowe będą zastąpione monetami zdawkowemi w terminie przewidzianym w art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Art. 7.

Bilety zdawkowe stanowią prawny środek płatniczy, mający moc umarzania zobowiązań do kwoty 10 złotych przy każdej wypłacie.

Kasy Skarbowe przyjmują bilety zdawkowe w każdej ilości przy wszelkich wpłatach z wyjątkiem tych wpłat, które w myśl obowiązujących przepisów winny być uiszczane w złocie.

Art. 8.

Z dniem 1 stycznia 1925 r. bilety zdawkowe przestają być prawnym środkiem płatniczym.

Poczynając od dnia 1 listopada 1924 r. Skarb Państwa przystępuje do wymiany biletów zdawkowych na monety zdawkowe względnie bilety Banku Polskiego. Obowiązek dokonania wymiany ustaje z dniem 31 stycznia 1925 r.

Szczegółowe terminy oraz warunki wymiany ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 9.

Przyjęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia sposoby przerachowania jednostek obliczeniowych na marki polskie lub złote we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych, w decyzjach i wyrokach sądowych, wekslach i papierach wartościowych, jak również wpisach do ksiąg hipotecznych i innych rejestrów publicznych — pozostają ważne.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wydawania rozporządzeń w przedmiocie ustalenia kursów jednostek obliczeniowych, ułatwiających obliczenia przy wykonaniu zobowiązań określonych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Art. 10.

We wszystkich ustawach i rozporządzeniach wyrazy „złoty frank", „równowartość złotego franka", „złoty równy frankowi złotemu" i złoty polski"—zastępuje się wyrazem „złoty".

Art. 11.

Z dniem rozpoczęcia czynności przez Bank Polski, Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa przechodzi w stan likwidacji.

Sposób, warunki i bliższe szczegóły likwidacji ustali Minister Skarbu.

Art. 12

Upoważnia się Ministra Skarbu do zawarcia z Bankiem Polskim umowy w przedmiocie aljenacji majątku Skarbu Narodowego oraz majątku, znajdującego się w posiadaniu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Art. 13.

Upoważnia się Ministra Skarbu do uskutecznienia w drodze rozporządzeń, wydawanych w porozumieniu z właściwymi Ministrami, przera-

chowania na złote sum pieniężnych, wyrażonych w ustawach i rozporządzeniach w rublach rosyjskich, markach niemieckich, koronach austrjacko węgierskich i markach polskich.

Art. 14.

Tracą moc obowiązującą:

a) Art. 130ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. III. poz. 733)w brzmieniu ustawy z dnia 4 grudnia 1923 r. (Dz. U. Nr. 135, poz. 1119).

b) Art. 2, 3 i 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. 127, poz. 1044).

c) Ustawa z dnia 9 maja 1919 r. w przedmiocie wymiany znaków obiegowych, znajdujących się na ziemiach polskich (Dz. Pr. P. P. 41, poz. 296).

d) Art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o środkach naprawy Państwowej gospodarki skarbowej (D. U. R. P. 103, poz. 741).

Art. 15.

O dniu rozpoczęcia czynności przez Bank Polski Minister Skarbu poda do wiadomości publicznej przez obwieszczenie w Dzieniku Ustaw.

Obwieszczenie to winno się ukazać przynajmniej na trzy dni przed dniem rozpoczęcia czynności przez Bank Polski.

Art. 16.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem rozpoczęcia czynności przez Bank Polski, za wyjątkiem art. 15, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Minister Skarbu:
(—) Grabski.

82

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 kwietnia 1924 r. w sprawie ustalenia taryf pocztowych, telegraficznych i telefonicznych w walucie złotowej.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. Nr. 44, poz. 310) oraz na zasadzie art. 13, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne ustala się w walucie złotowej (złoty i grosze).

§ 2. Opłaty podane w załączonej taryfie w złotych i groszach pobiera się bądź to znaczkami pocztowemi, opiewającemi na złote wzgl. grosze, bądź to w gotówce w walucie złotowej a do czasu zupełnego wycofania z obiegu waluty markowej i w tejże walucie. Wynikające z przerachowania waluty złotowej na markową niezbędne zaokrąglenia kwot marko-

wych ureguluje osobne rozporządzenie. Przewidziane w § 10 niniejszego rozporządzenia na miesiąc maj dotychczasowe opłaty jednostkowe należy przy przerachowaniu na złote i grosze wzgl. marki polskie pobierać według równoważnika: 1 jednostka taryfowa — 1 grosz — 18.000 mk.

§ 3. Wszelkie opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu zagranicznego podane w odnośnych taryfach we frankach i centymach złotych przelicza się na walutę złotową według ekwiwalentu: 1 frank złoty = 1 złoty.

§ 4. Najwyższa kwota podanej wartości przy listach wartościowych i paczkach wynosi 1.000 złotych.

§ 5. Dopuszcza się przekazy pocztowe i telegraficzne do kwoty 1.000 złotych na jeden przekaz, jak również obciążenie pobraniem przesyłki listowej, listu wartościowego lub paczki do 1.000 złotych.

Uznanie poszczególnych Dyrekcji P. i T. pozostawia się rozszerzenie granic doręczania odbiorcom do domów przekazów pocztowych i czekowych P. K. O. tudzież listów wartościowych z podaną wartością do 1.000 złotych w miejscowym i do 100 złotych w zamiejscowym okręgu doręczeń.

§ 6. Odszkodowanie za zaginione przesyłki polecone w obrocie wewnętrznym wynosi 10 złotych.

§ 7. Odszkodowanie za paczki bez podanej wartości w razie zaginięcia, ubytku lub uszkodzenia zawartości paczki wypłaca się według zwyczajnej wartości jaką zaginione, brakujące lub uszkodzone przedmioty posiadały w chwili i w miejscu nadania, nie może jednak przekraczać 1. zł. 50 gr. za kilogram wagi brutto, przyczem część kilograma liczy się za cały kilogram.

Postanowienia §§ 6 i 7 mają zastosowanie przy przyznaniu odszkodowań za przesyłki nadane po dniu 30 kwietnia 1924 r.

§ 8. Wartość franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne odpowiada 60 groszom. Najwyższa kwota odszkodowania za polecone przesyłki listowe do zagranicy wynosi 30 złotych.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź należy wydawać znaczki pocztowe odpowiadające wartości:

a) 30 groszy za kupon nowy wartości 50 centymów,
b) 15 groszy za kupon stary wartości 25 centymów

§ 9. Za telegramy nadane telefonem i rozmowy międzymiastowe prowadzone z aparatów abonenta płatne z dołu nie pobiera się zasadniczo ani kaucji, ani zaliczki. O ile jednak zachodzi uzasadnione podejrzenie że abonenci nie wyrównają w terminie przedłożonych im rachunków natenczas mogą być od takich abonentów pobierane zalczki na poczet powyższych należności.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej od 1 maja 1924 r. z wyjątkiem opłat przewidzianych w taryfie pocztowej pod poz. 8 (czasopisma) i taryfie telefonicznej pod § 16 (abonament telefoniczny), które obowiązują dopiero od 1 czerwca 1924 r.

§ 11. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą swą ważność wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszem rozporządzenia z wyjątkiem rozporządzeń dotyczących norm i wymiarów odszkodowań za przesyłki pocztowe nadane do włącznie 30 kwietnia 1924 r.

Minister Przemysłu i Handlu
(—) Józef Kiedroń.

TARYFA POCZTOWA

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem — waga — wymiar — inne warunki	groszy	Obrót zagraniczny — waga — wymiar — inne warunki	groszy
1) Listy a) prywatne	do wagi 20 gr. . . . . . ponad 20 gr. do 250 gr. .	15 30	do wagi 20 gr. . . . . . za każde dalsze 20 g. . .	30 15
	do W. M. Gdańska		Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier	
	do 20 gr. . . . . ponad 20 gr. do 250 gr.. .	18 36	do wagi 20 gr. . . . . . za każde dalsze 20 gr . .	24 15
b) urzędowe	do wagi 20 gr . . . . . ponad 20 gr. do 250 gr.. . „ 250 gr. do 2000 gr. .	15 30 40	Najwyższa dopuszczalna waga 2 kg. wymiary w trzech kierunkach najwyżej 45 cent. rulony: najwyżej 75 cent. w kierunku długości, 10 cmt. w średnicy	
2) Kartki pocztowe	pojedyncze . . . . . . z odpowiedzią	10 20	Pojedyncze lub za każdą część kartki z opłaconą odpowiedzią . . . . . Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier . . . Wymiary: największy 14 x 9 cmt., najmniejszy 10 x 7 cmt.	18 14
3) Druki a) prywatne	do wagi 50 gr. . . . . . ponad 50 gr. do 100 gr. . „ 100 „ „ 250 „ . „ 250 „ „ 500 „ . „ 500 „ „ 1000 „ .	5 8 15 30 40	za każde 50 gr.	6
b) urzędowe	do wagi do 500 gr. = jak za druki prywatne. ponad 500 gr. do 2000 gr. .	 30	Najwyższa waga 2 kg. Waga pojedyńczo wysyłanych tomów może wynosić 3 kg.	
4) Druki dla ociemniałych	do wagi 3000 gr.	3	za każde 500 gr . . . . Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier do wagi 3000 gr. Najwyższa waga 3 kg. Wymiary jak dla listów.	3 3
5) Próbki towarów	do wagi 250 gr.. . . . . ponad 250 gr. do 500 gr. .	15 30	za każde 50 gr.. . . . . najmniej jednak . . . Najwyższa waga 500 gr. Wymiary: 30 x 20 x 10 cmt., rulony 30 x 15 cmt	6 12
6) Papiery handlowe	do wagi 250 gr.. . . . . ponad 250 gr. do 500 gr. . „ 500 „ „ 1000 „ .	15 30 40	za każde 50 gr.. . . . . najmniej jednak. . . . . Najwyższa waga 2 kg. Wymiary jak dla listów.	6 30

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem waga — wymiar — inne warunki	groszy	Obrót zagraniczny waga — wymiar — inne warunki	groszy
7) Przesyłki mieszane (druki-próbki towarów — papiery handlowe, druki dla ociemniałych).	do wagi 250 gr . . . . . ponad 250 gr. do 50 gr. . „ 500 „ „ 1000 „ . Najwyższa waga nie może przekraczać wagi przepisanej dla odnośnej części składowej przesyłki mieszanej.	15 30 40	za każde 50 gr. . . . . . najmniej. . . . . jeśli przesyłka składa się z druku i próbki towarów. — W innych wypadkach najmniej . . . . Najwyższa waga 2 kg., przy dołączeniu druku dla ociemniałych 3 kg. Najwyższe wymiary i waga jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.	6 12 30
8) Czasopisma	Za każdy egzemplarz do wagi 25 gr. pobiera się gotówką: 18% opłaty za druki do 50 gr.; za każdy egzemplarz do wagi 50 gr. i 100 gr.: 20% opłaty za druki do wagi 50 gr. względnie 100 gr.; za każdy egzemplarz ponad 100 gr. wagi: 15% opłaty za druki odpowiedniej wagi. Za czasopisma wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się należytość według łącznej wagi obydwóch numerów. Za przesłanie zaległych egzemplarzy za bieżący okres prenumeraty nie pobiera się żadnej opłaty.		opłata jak za druki odpowiedniej wagi. Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier — jak w obrocie wewnętrznym.	
9) Listy wartościowe a) prywatne	jak za list polecony odpowiedniej wagi i należytość od deklarowanej wartości za każde 100 z. lub część tychże. . . . U w a g a: W obrocie z W. M. Gdańskiem oblicza się należytość od deklarowanej wartości jak przy listach wart. do zagranicy.	10	jak za list polecony odpowiedniej wagi i należytość od deklarowanej wartości 50 ct. od każdych 300 franków zł. lub część tychże.	
b) urzędowe kas i urzędów państwowych skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi	jak za list polecony odpowiedniej wagi i należytość asekuracyjna do 1.000 z. podanej wartości . . . „ 5.000 z. . . . . . . „ 10.000 z. . . . . . . za każde dalsze 10.000 z.	 10 20 30 30		

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem — waga — wymiar — inne warunki	groszy	Obrót zagraniczny — waga — wymiar — inne warunki	groszy
10) Paczki a) prywatne i urzędowe zwykłe	Uwaga: W obrocie z W.M. Gdańskiem obowiązuje taryfa zagraniczna		Podane w taryfie paczkowej zagranicznej stawki w centymach i frankach przelicza się na marki polskie według dziennego kursu franka złotego.	
	do wagi 1 kg.	40		
	ponad 1 kg. do 5 kg. . .	80		
	„ 5 „ „ 10 „ . .	130		
	„ 10 „ „ 15 „ . .	180		
	„ 15 „ „ 20 „ . .	250		
ochronne	opłata od wagi o 50% wyższa			
b) kas i urzędów państwowych skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi—zwykłe:	do wagi 20 kg. = jak za paczki prywatne zwykłe			
	ponad 20 kg. do 25 kg. .	325		
	„ 25 „ „ 30 „ .	400		
ochronne	opłata od wagi o 50% wyższa			
c) wartościowe prywatne.	oprócz należytości od wagi należytość asekuracyjna za każde 100 zł. podanej wartości i należytość manipulacyjna przy paczkach ponad 100 zł. wartości.	10 5		
kas i urzędów państw. skarbowych	oprócz należytości od wagi należytość asekuracyjna			
	do 1.000 zł. podanej wartości . . .	10		
	„ 5.000 „ „ „ .	20		
	„ 10.000 „ „ „ .	30		
	za każde dalsze 10.000 zł. lub część tychże . . .	30		
11) Przekazy a) pocztowe zwykłe, pobraniowe i zleceniowe	Uwaga: Z W. M. Gdańskiem obrotu przekazowego nie podjęto.		Tylko do Francji, Obszaru Saary i St. Zjednoczonych Ameryki Północnej.	
	do 10 zł.	10	do 50 zł.	50
	ponad 10 do 25 zł. . .	25	ponad 50 zł. do 100 zł. .	100
	„ 25 „ 50 „ . .	40	za każde dalsze 100 zł. .	50
	„ 50 „ 100 „ . .	60		
	„ 100 „ 250 „ . .	80		
	„ 250 „ 500 „ . .	120		
	„ 500 „ 750 „ . .	160		
	„ 750 „ 1000 „ . .	200		
b) telegraficzne	oprócz należytości pod a) należytość manipulacyjna za sporządzenie telegramu przekazowego . . .	3		
	należytość za telegram oraz za pośpieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane poste-restante lub do zamiejscowego okręgu doręczeń.			

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny
	g r o s z y	
a) przy nadaniu.		
1) Polecenie przesyłek pocztowych	20	30
2) Zwrotne poświadczenie odbioru — recepis zwrotny (żądane przy nadaniu)	20	30
3) Zwrotne poświadczenie wypłaty (żądane przy nadaniu)	20	30
4) Za nadanie przesyłki za pobraniem, należytość manipulacyjna	20	—
5) Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	10	—
6) Za doręczenie pospieszne przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki. Jeżeli wraz z dokumentem oddawczym doręcza się odnośną przesyłkę, natenczas pobiera się również należytość za doręczenie. Patrz należytości przy odbiorze.	50	listy 60 paczki 50 ct
7) Opłata za przesyłkę adresowaną poste-restante	2	—
8) Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:		
a) przesyłki poleconej	3	3
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	5	5
c) paczki za każde 5 kg. wagi	10	10
d) telegramu	3	3
9) Za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	20	—
10) Za nadanie przesyłki poleconej po za godzinami urzędowemi	20	20
b) po nadaniu.		
1) Zwrotne poświadczenie odbioru — recepis zwrotny (żądane po nadaniu)	40	60
2) Zwrotne poświadczenie wypłaty (żądane po nadaniu)	40	60
3) Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	20	60
4) Reklamacja przesyłki pocztowej	20	60
5) Wydanie duplikatu poświadczenia nadania	20	20
6) Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	20	—

c) przy odbiorze.

7) Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

a) przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O.

do	10 z.	5 gr.
ponad	10 „ do 25 z.	10 „
„	25 „ „ 50 „	20 „
„	50 „ „ 100 „	30 „
„	100 „ „ 250 „	40 „
„	250 „ „ 500 „	60 „
„	500 „ „ 750 „	80 „
„	750 „ „ 1000 „	100 „

b) przekazów P. K. O. stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroce, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłaconych z funduszów Skarbu Państwa:
do 50 zł. nie pobiera się żadnej należytości
ponad 50 zł., bez względu na wysokość przekazanej kwoty 10 gr.

c) listów wartościowych:

do 100 zł. podanej wartości	. . . . . .	5 gr.
„ 250 „ „ „	. . . . . .	10 „
„ 500 „ „ „	. . . . . .	15 „
„ 1000 „ „ „	. . . . . .	20 „

ad a) i c) Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź to przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowemi— nie pobiera się żadnej należytości.

d) paczek:

w Warszawie do 5 kg.	. . . .	20 gr.
„ „ „ 10 „	. . . .	25 „
„ „ „ 15 „	. . . .	30 „
„ „ „ 20 „	. . . .	35 „

W Będzinie, Białej, Białymstoku, Bielsku, Borysławiu, Bydgoszczy, Chełmie, Chrzanowie, Cieszynie, Częstochowie, Dąbrowie Gór., Drohobyczu, Dubnie, Dziedzicach, Grudziądzu, Jarosławiu, Jaśle, Jaworznie, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Kołomyji, Kowlu, Krakowie, Królewskiej Hucie, Krzemieńcu, Lublinie, Lublińcu, Lwowie, Łomży, Łodzi, Łucku, Mikołowie, Mysłowicach, Nowym Sączu, Opatowie, Ostrowcu, Ostrogu Wołyńskim, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Poznaniu, Przemyślu, Pszczynie, Radomiu, Równem wołyńskiem, Rybniku, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sarnach, Siedlcach, Siemianowicach, Sosnowcu, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Tarnowskich Górach, Toruniu, Wadowicach, Wierzbniku, Włocławku, Włodzimierzu, Zakopanem, Zamościu i Zawierciu:

do 5 kg.	. . . . . .	15 gr.
„ 10 „	. . . . . .	20 „
„ 15 „	. . . . . .	25 „
„ 20 „	. . . . . .	30 „

w innych miejscowościach:

do 5 kg.	. . . . . .	10 gr.
„ 10 „	. . . . . .	15 „
„ 15 „	. . . . . .	20 „
„ 20 „	. . . . . .	25 „

18) Za doręczenie przez listonosza wiejskiego paczki, za każde 5 kg. wagi . . . . 10 gr.
Za doręczenie przekazów i listów wartościowych: jak pod 7a) b) i c).

19) Za skrytki i przegródki miesięcznie:
a) dla przesyłek listowych i gazet . . . . . 100 gr.
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów . . . . 300 „
c) dla paczek w Warszawie . . . . 2.000 „
w innych miejscowościach . . . . 1.500 „

Opłatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach, gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki (nie zaś za przegródki) pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania płatnej skrytki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu.

20) Składowe za paczki, za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę . . . . 10 gr.
najwyżej . . . 200 „

Od opłaty składowego są wolne:

a) dzień doręczenia lub wydania adresu pomocniczego odbiorcy, nadto:

b) w miejscowym okręgu doręczeń bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni

c) przy paczkach adresowanych „poste restante“ dalsze 4 dni

d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni.

21) Należytość za wyładowanie paczek z okrętów i przewiezienie ich do składów pocztowych w Gdańsku, z wyjątkiem paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej . . . . 25 „

22) Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

23) Za przesyłki poste restante, o ile nadawca nie uiścił opłaty przy nadaniu . . . . 2 „

24) Za pisma sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu . 10 „
Za pisma sądowe doręczone w innej miejscowości . . 15 „
(ważne tylko w województwie lwowskiem, krakowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem).

d) różne opłaty.

25) Zawiadomienie o niedoręczalności paczki w obrocie wewnętrznym . . . . 20 „
zagranicznym . . . . 60 „

26) Upoważnienie wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę . . . . 20 „
(tylko w obrocie wewnętrznym)

27) Pełnomocnictwo:

a) dla jednorazowego odbioru przesyłek . . . . 3 gr.

b) stałe do odbioru przesyłek . . . . 50 „

28) Osobne zastrzeżenie odbierania listów na dworcach kolejowych, za dziennie jeden list dworcowy, miesięcznie . 500 „

29) Osobne zastrzeżenie odbierania przesyłki gazetowej na dworcach kolejowych, za jedną przesyłkę gazetową dziennie, bez względu na ilość zawartych w przesyłce egzemplarzy gazet, miesięcznie . . . . 1.000 „

30) Za przewóz torb zamkniętych . . . . 300 „

31) Za pośrednictwo przy ocleniu:

a) przesyłek listowych . . . . 10 „

b) paczek . . . . 30 „

32) Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy ocleniu miesięcznie . . . . 500 „

Jeśli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeśli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, natenczas dolicza się należytość za pośrednictwo przy ocleniu (p. 31).

Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Uwaga: Opłaty pod 2), 3a), 5), 6), 7), 8) i 9) obowiązują także w województwie poznańskiem i pomorskiem.

1) Za doręczenie pośpieszne w obrocie wewnętrznym G.-Śląska i w obrocie z innemi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:

a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń 50 gr.
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska) rzeczywiste koszta posłańca najmniej jednak . . . . 50 „

w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska) . . . 60 „

b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń, niezależnie od należytości za doręczenie . . . . . 50 „

w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska) niezależnie od należytości za doręczenie, rzeczywiste koszta posłańca, najmniej jednak . . . . 50 „

w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska) . . . 60 „

2) Za zlecenie:
   a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi
   b) za czynność okazania do inkasa . . . . . 20 gr.
   c) za zwrot przyjętego weksla, zaprotestowanego weksla i protestu, opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi
   d) należytość za wniesienie protestu z tytułu zlecenia 100 „

3) Za wystawienie:
   a) legitymacji pocztowej . . . . 50 „
   b) karty składowej . . . . 20 „

4) Miesięczna należytość za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy . . . . 200 „

5) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszem rozliczeniem miesięcznie . . . . 300 „

6) Za poświadczenie doręczenia listu za dowodem doręczenia i zwrócenia dowodu nadawcy . . . . . 20 „

7) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.
   a) do 10 klm. . . . . 30 „
   b) ponad 10 klm. . . . . 60 „
   od 10 kg. do 20 kg.
   a) do 10 klm. . . . . 60 „
   b) ponad 10 klm. . . . . 120 „

8) Za jazdę pocztą od kilometra . . . . 30 „

9) Opłaty gazetowe:
   a) za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienia przekazane już zostało nakładcy . . . . 15 „
   zresztą . . . . 5 „
   b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innej osoby w miejsce pierwotnego abonenta . . . . . 15 „
   c) należytość za dodatkowe dostarczenie czasopisma . 15 „
   d) za zamówienie dodatkowych okazów gazet . . 15 „
   e) za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu . . . . 50 „
   f) należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:
      1) czasopism dziennych, od egzemplarza abonomowanego czasopisma, miesięcznie . . . . . . 10 „
      2) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma . ½ „

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.

I. Obrót wewnętrzny.

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości groszy	UWAGI
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu . . . . . najmniej jednak	 8 80	Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne, pobierają dodatkową należytość na rzecz skarbu kolejowego, którą ustala każdocześnie Min. Kolei Żelaznych. Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 80 groszy, zaś za każdy następny wyraz 8 groszy.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu . . . . . najmniej jednak	 24 240	Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 240 groszy, zaś za każdy następny wyraz 24 grosze. Telegramy pilne do stacji kolejowych przyjmuje się tylko na odpowiedzialność nadawcy.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą =RPx=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po . . . najmniej jednak . . . . . i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź . . .	8 80 —	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Pozatem ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną =RPD=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po . . . . najmniej jednak . . . . . i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź . . .	24 240 —	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Pozatem ilość wyrazów opłacanej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości groszy	UWAGI
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu . .	4	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse" przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone. W telegramach prasowych są niedopuszczone znaki konwencjonalne z wyjątkiem =TMx= (patrz poz. 10).
6	Za telegramy Prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	2	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu = TC =: 25% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t. p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obowiązkowo.
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykłe = PC = b) telegraf. pilne = PCD = c) pocztą = PCP = jak za list zwykły do 20 gramów wagi t. j.	 80 240 15	O doręczeniu telegramu ze znakiem =PCP= zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowem (D. U. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18). W ruchu z zagranicą zawiadomienie to wysyła się listem opłaconym według zagranicznej taryfy.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony = PR = jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony = GPR = pobiera się należytość pocztową wyłącznie za samo polecenie listu t. j.	20	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należytości.

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości groszy	UWAGI
10	Za telegramy o kilku adresach =TMx=:		Należytość za odpisy pobiera się tyle razy ile jest adresów mniej jeden.
	a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego	20	Znaki konwencjonalne jak np. =RP=, =XPP=, =XPT= i t. d. umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem =D=, =TC=, które umieszczone przed pierwszym adresem obok znaku =TMx= odnoszą się do wszystkich adresów.
	b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego.	40	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP= opłaca się prócz normalnej należytości za sam telegram		Za telegramy ze znakami =XPP= lub =XPT= różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistemi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadawczy cały depozyt.
	a) jako przedpłatę (depozyt) na koszta doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości pobiera się należytość jak za telegram zwykły o 10 wyrazach		O doręczeniu telegramu =XPT= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy.
	b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości na żądanie nadawcy . . .	80	O doręczeniu telegramu =XPP= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy bezpłatnem pismem służbowem urząd nadawczy.
	lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości jak za zwykłą kartkę pocztową.		W obu wypadkach należy zawsze podać ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za odbytą drogę. Za doręczenie telegramu ze znakami =XPP= lub =XPT= nie pobiera posłaniec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T Nr. 5 ex 1923 str. 75 pkt 10).
			Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości groszy	UWAGI
			= XPP = i = XPT = niedopuszczone, zaś telegramy ze znakiem konwencjonalnym = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.
12	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże	20	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należytości za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom za każde 100 słów lub część tychże	10	Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone, niemniej jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie.
14	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego . . (patrz płatne druki).	—	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
15	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu . . .	40	Prośba o wydanie duplikatu ani też sam duplikat nie podlegają opłacie stemplowej.
16	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego:		Prośba o wydanie odpisu telegramu ani też sam odpis nie podlegają opłacie stemplowej.
	a) do stu słów	40	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym np.:
	b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po . . .	10	*„Odpis telegramu"* (tytuł) . . . . . . (tekst telegramu)
	ponadto należytość za blankiet telegraficzny na odpis . .		„Za zgodność" (podpis i pieczęć urzędu).
17	Za każdy umówiony lub skrócony adres:		Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	1000	
	b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	600	

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości groszy	UWAGI
18	Za doręczenie telegramów do dwóch rozmaitych miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości:		Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczania im telegramów do dwóch rozmaitych miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 18.
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	1000	Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należytość w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza.
	b) w innych urzędach kwartalnie	600	Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należytości w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 17.
19	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego . .	25	Należytość potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
20	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	10	W razie cofnięcia takiego telegramu należytości dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
21	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. . .	20	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednem podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należytość od każdego reklamowanego telegramu.

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości groszy	UWAGI
			Należytość za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
22	Za odebranie telegramu na poczcie (poste restante GP) lub w telegrafie (telegraphe restant TR)	2	Opłatę pobiera się wyłącznie przy nadaniu telegramu.
23	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	20	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
24	Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz poz. 11) pobiera się należytość jak za jeden wyraz w dniu nadania telegramu.		Należytość ściąga się od nadawczy telegramu ze znakami = XPP = lub = XPT = przy zwrocie ewentualnej nadwyżki przedpłaty (depozytu) lub gdy się zwraca cały depozyt. Nadwyżka lub cały depozyt zwraca się w terminie sześciotygodniowym od dnia wysłania do nadawcy zawiadomienia o zwrocie.
25	Za blankiet telegraficzny nadawczy (patrz płatne druki).		

II. Obrót z zagranicą.

Rumunja:*)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego . . 8 cent.

Czechosłowacja:*)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego . . 16 cent.

Węgry:*)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego . . 15 cent.

W. M. Gdańsk:*)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 15 cent.

Stawki, podane w centymach złotych pobiera się w tej samej wysokości w groszach.

Stawki do innych krajów:

patrz „Zagraniczna taryfa telegraficzna“ (Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 ex 1922).

*) Należytości uboczne, mianowicie: za =PC=, =PCD=, =PR=, =GRP= i =TMx= należy pobierać według taryfy zagranicznej.

C. TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

I. Sieć telefoniczna.

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

a) Sieci lokalnych,

b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą abonamentu (§ 13).

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należytości od poszczególnej rozmowy (§ 27).

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowem).

Sieć lokalna może posiadać:

a) jedną tylko centralę główną lub

b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3 Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowem, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczt i Telegr.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy:

a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, a mianowicie:

dla sieci z ilością do 50 abonentów	teren w promieniu 1 klm.
„ „ „ od 51 do 600 abon.	„ „ 2 „
„ „ „ „ 601 wzwyż	„ „ 3 „

b) druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkiemi stacjami centralnemi oraz pomocniczemi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. Należytości.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należytości, a mianowicie:

a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 20 zło-

tych za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linji telefonicznej.

b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie, oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linji telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 25 złotych;

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 15 złotych.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczt i Telegrafów, za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 15 złotych;

b) za przyłączenie w tem samem mieszkaniu co i aparat główny 18 złotych;

c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 20 złotych;

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (20 zł.) za linję, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linję dla aparatu głównego, t. j. należytości według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowo powstające telefoniczne centrale prywatne pod następującemi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę, mają się znajdować w jednej posiadłości;

c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;

d) obsługa oraz konserwacja centrali aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową, przyczem ich budowę uskutecznia się za opłatą należytości podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczt i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego, pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju . . . 15 złotych

b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu . . . . 18 „

c) za przeniesienie do innego lokalu tego samego budynku . . . . 20 „

d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (20 złotych) według punktu c), dopłaca abonent za każde

100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linji nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:
w obrębe strefy pierwszej . . . . 20 złotych
„ „ drugiej . . . . 25 „

e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta . . 15 „

f) gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne i zatrzymują dawne swe numera tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po . . . 5 „

g) gdy abonent żąda zmiany numeru z jakichkolwiekbądź powodów, pobiera się jednorazowo ryczałtową opłatę . . . . 5 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych, obowiązują te same zastrzeżenia, co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się zgóry przed oddaniem telefonu do użytku. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już od tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, jeżeli wogóle jakąkolwiek budowę rozpoczęto, winien jest proszący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materjałów, jeżeli one nic nie straciły na tej wartości i dadzą się ponownie użyć.

§ 11. Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń, tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

a) Na słupach drewnianych za każde 100 metrów pojedyńczego przewodu kwartalnie . . . 1 złoty

b) Na słupach żelaznych za każde 100 metrów pojedyńczego przewodu kwartalnie . . . 1 zł. 35 gr.
w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu przewodów państwowych na słupach umieszczonych.

c) Za wynajęcie pojedyńczej żyły kablowej za każde 100 metrów kwartalnie . . . . . . 1 „ 35 „

d) Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każde 100 metrów kwartalnie . . . . . . 3 „

Należytości, wymienione pod lit. *a, b, c* i *d* § 11 za współużywanie państwowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych przez prywatnych koncesjonarjuszów, meszczą już w sobie należytości za konserwację przewodów koncesjonowanych, którą wykonywać mają tylko techniczne organa państwowe. Dopuszczenie organów koncesjonarjuszy prywatnych do konserwacji tych przewodów jest niedopuszczalne ze względów zasadniczych. Wykonanie dowieszania na linjach państwowych koncesjonowanych przewodów telefonicznych należy wyłącznie do państwowych organów.

Wykonanie to uskuteczniać się będzie za zwrotem rzeczywistych kosztów budowy, t. j. robocizny i materjałów, lub też za zwrotem rzeczywistych kosztów robocizny przez koncesjonarjusza, o ile on sam dostarczy materjałów. Materjały, dostarczone przez koncesjonarjusza winny w zupełności odpowiadać typom państwowym.

W raze wygaśnięcia, unieważnienia lub zrzeczenia się koncesji, zdjęcie prywatnych urządzeń telefonicznych z linji państwowych wykonują tylko państwowe organa techniczne za zwrotem rzeczywistych kosztów, które ponosi koncesjonarjusz.

Koszty pod a i b) winny być uiszczone przez koncesjonarjusza przed rozpoczęciem robót lnjowych.

§ 12. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach, rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centralę poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

Abonenci warszawskej sieci telefonicznej podmiejskiej, oprócz opłat przewidzianych w § 11, obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należytości za użytkowanie kabla podziemnego, zapomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 16 złotych mesięcznie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej.

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą zapomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

a) kategorji abonamentu,
b) grupy, do której jest zaliczona dana sieć,
c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:

a) Abonament prywatny. Do tej kategorji należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorji wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klijentela nie ma dostępu do telefonu.

b) Abonament zbiorowy. Do tej kategorji zaliczają się aparaty urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelarjach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

c) Abonament publiczny. Do tej kategorji zaliczają się aparaty dostępne dla publiczności, jak to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów

bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnem dla użytku publiczności.

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorji zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną zapomocą jednego wspólnego przewodu.

Jeżeli telefon abonentowy składa się z aparatu głównego i jednego lub kilku aparatów dodatkowych (bocznych) i poszczególne aparaty są używane w zakresie rozmaitych kategorji, wówczas zalicza się wszystkie aparaty, t. zn. całe urządzenie abonentowe do najwyższej kategorji, jaka w danym wypadku wchodzi w rachubę.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali, bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy ilości abonentów	do 25
II-ej	„ „ „	od 26 do 50
III-ej	„ „ „	od 51 do 600
IV-ej	„ „ „	od 601 do 5000
V-ej	„ „ „	ponad 5000

§ 16*). Opłata abonamentowa w zależności od kategorji abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. miesięczny prywatny	Abonam. miesięczny zbiorowy	Abonam. miesięczny publiczny	Abonam. towarzyski miesięcznie w dwójkę	Abonam. towarzyski miesięcznie w trójkę	Abonam. towarzyski miesięcznie w czwórkę
			złotych					
I	do 25	1	3	4	7	2,50	2	1,50
II	od 26 — 50	1	4	7	10	3	2,50	2
III	od 51 — 600	2	8	10	14	6	5	4
IV	od 601 — 5000 . . .	3	12	15	21	9	8	7
V	ponad 5000	3	16	21	30	12	10	9

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się miesięcznie:

a) za każdy aparat dodatkowy 50% opłaty abonamentowej za aparat główny w zależności od grupy.

b) za dzwonek dodatkowy — 50 groszy.

---

*) Abonenci katowickiej sieci okręgowej, załączeni do central w Katowicach i Królewskiej Hucie, należą do V grupy abonamentu; abonenci innych centrali pomocniczych katowickiej sieci okręgowej należą do IV grupy abonamentu.

Abonenci innych sieci poza katowicką siecią okręgową należą do grup od I—III, zależnie od ilości abonentów w danej sieci.

Abonenci poszczególnych czterech grup dzielą się na trzy kategorje według zasad, przewidzianych w § 14 lit. a), b) i c).

c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie)—50 groszy.

d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy — 1 zł.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linji, a mianowicie: rocznie po 2 zł. 40 gr. za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za ½ roku, a za konserwację linji za cały rok.

Za aparaty abonentowe, oddane do użytku na czas trwania wystaw, zjazdów, kongresów, jarmarków,widowisk i zawodów sportowych i t. p. opłacają abonenci oprócz całej należytości za instalację aparatów podług § 6 lit. c. abonament tylko za okres czasu podczas którego aparaty będą czynne, najmniej jednak zawsze za 1 miesiąc, uzupełniony opłatą za roczną konserwację przewodów na całej przestrzeni od centrali do abonenta według stawek podanych w § 17 oraz opłatą za zdjęcie i ponowne założenie aparatów według stawek podanych w § 9 lit. a.

O ile jednak w podobnych wypadkach chodzi o urządzenie telefonu w miejscach odludnych lub o znacznej odległości od centrali, gdzie niema widoków na użycie przewodów dla innego abonenta po zamknięciu wystawy, kongresu i t. p., których urządzanie nie jest zapowiedziane na szereg lat zgóry, wówczas interesanci winni opłacić prócz należytości budowlanych jeszcze i należytość za uprzątnięcie przewodów i aparatów.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linji poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,

b) za część linji która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linji po 2 zł. 40 gr. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linję łączącą według kategorji abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 12 złotych rocznie.

§ 21*). Abonenci stacji pomocniczych za prawo korzystania z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej, opłacają, prócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17, należytość za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

---

*) § 21 nie obowiązuje na polskim Górnym Śląsku (patrz uwaga do § 16).

Odległość stacji pomocniczej do centralnej, licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie złotych:
do 10 klm.	24.—
od 11 do 20 klm.	36.—
od 21 do 30 „	50.—
od 31 do 40 „	72.—
od 41 wzwyż	90.—

Czas trwania rozmowy może być ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31.XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość stwier. w dn. 31.III powoduje zmianę tar. od 1 lipca,

ilość stwier. w dn. 30.VI powoduje zmianę tar. od 1 października,

ilość stwier. w dn. 30.IX powoduje zmianę tar. od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca mesiąca kalendarzowego zaraz po otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy miesiąc kalendarzowy, t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego lutego i t. d.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 3 dni od dnia następnego po doręczeniu rachunku. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 15 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefonu nie używano.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 3 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 3 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony, o ile przewód nie został już oddany innemu abonentowi, dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszta poniesione przez Skarb Pocztowy przy odmontowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linji powietrznej pomiędzy głównemi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci, względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do	25 kl.	po	40 groszy
na odległość do	50 kl.	po	80 groszy
na odległość do	100 kl.	po	120 groszy
na odległość do	200 kl.	po	200 groszy
i za każde dalsze	100 kl.	po	50 groszy

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci, wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należytości od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiekbądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie 1/5 część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Za cofnięcie rozmowy prasowej pobiera się 1/5 opłaty, przypadającej za rozmowę prasową. Cała należytość zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o- służbie „N“ do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 60 groszy.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę, jak za cofnięcie rozmowy w wysokości, jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych między miastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepianie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe, prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się 20 groszy za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic

z abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowemi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:
Za połączenie jednorazowe przez jedną noc lub jedno południe 20 groszy.
Miesięcznie za jednorazowe dziennie 3 zł.
Miesięcznie za dwurazowe dziennie 6 zł.

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość, jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzą w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednakże między konkurującemi władzami jest policja państwowa, to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo.

Jeżeli do uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupna i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznemi bez nocnej służby potrójną należytość za rozmowę, jednakże najmniej . . . . 2 zł. 40 gr.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną, za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową, prócz tego za wykonanie połączenia tak, jak w ruchu miejscowym . . . . 20 groszy.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów, ustaloną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Gen. Dyrekcję Poczt i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym, czy to do użytku aparatu głównego, czy to dla aparatów bocznych, dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik, posiadający jeden główny aparat abonentowy, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczą, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innemi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 1 zł.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się za każde 100 słów lub część tychże . . . . 20 groszy

W razie, jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca mu się należności za pośrednictwo telefoniczne, t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należytości za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe, odtelefonowane abonentom, pobiera się za każde 100 słów lub część tychże . . . . . 10 groszy

Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę, jako listy zwykłe bezpłatne.

III. Opłaty

ważne tylko na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

§ 34. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości, gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednem połączeniu z centralą rocznie . . 12 złotych
„ dwóch połączeniach z centralą rocznie . . 15 „
„ trzech połączeniach z centralą rocznie . . 18 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą . . . 20 „

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednem połączeniu z centralą rocznie . . . 12 „
„ dwóch połączenach z centralą rocznie . . 18 „
„ trzech połączeniach z centralą rocznie . . 20 „
„ więcej jak trzech połączeniach z centralą . . 24 „

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą przy jednem połączeniu z centralą rocznie . . . . 1 zł. 80 gr.

przy dwóch połączeniach z centralą rocznie . . . 2 „ 40 „
„ trzech połączeniach z centralą rocznie . . 3 „
„ więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenie z centralą 60 groszy więcej, t. j. 3 zł. 60 gr. i t. d.;

d) Przy połączeniach między stacjami bocznemi, zwyczajnemi aparatami i bocznemi stacjami o szeregowem załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie . . . . 1 zł. 80 gr.

e) Za przemianę bocznych stacyj o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowem załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacyj o szere-

gowem załączeniu, koszta własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materjału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże koszta rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie . . 1 zł. 80 gr.

Różne urządzenia.

§ 35. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 7 za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znadują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie . . . . 6 złotych

w innym wypadku rocznie . . . . 12 złotych

§ 36. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie . . . . 4 zł. 80 gr.

2. Za każdą inną boczną stację . . . . . . 6 zł. — gr.

§ 37. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowemi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie . . 3 zł. 60 gr.

2. Za przewód, łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównemi lub bocznemi, za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie . . . . 1 zł. 80 gr.

3. Za każdą szafkę łącznikową, przeznaczoną do włączania się w gniazda wtyczkowe, należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowemi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów, pobiera się za każdą szafkę łącznikową, przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość, jak za boczną stację wedle stawek § 36.

§ 38. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dźwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie . . 2 zł. 40 gr.

2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie . 2 zł. 40 gr.

3. Za drugi mikrofon rocznie . . . . . 3 zł. — gr.

4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji, aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów, rocznie . . . . 3 zł. — gr.

5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie . . . . . 2 zł. 40 gr.

6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefoniczngo lub słuchawki, rocznie . . . . . . 2 zł. 40 gr.

7. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 7 wraz z dodatkowemi materjałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty, kupione na rachunek abonenta, stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwonków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych

przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym, przepisanym przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie . . 2 zł. 40 gr.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 39. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację; opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie . . . 4 zł. 80 gr.

2. Przy stacjach bocznych, urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów . . . . 3 zł. 60 gr.

§ 40. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 41. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 42. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie . . . . . . 6 złotych

b) za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną . 6 złotych

IV. Obrót z zagranicą.

Opłaty za rozmowy felefoniczne międzymiastowe.

Austrja.

Opłata za 3-minutową rozmowę zwykłą między:

Wiedniem a	Cieszynem	1 fr. 80 c.
„ „	Bielskiem (z Bystrą, Kamienicą śląską i Ostrówką dolną), Skoczowem i Ustroniem .	2 „ 10 „
„ „	Andrychowem, Dziedzicami, Kętami, Strumieniem i Żywcem	2 „ 40 „
„ „	Chrzanowem, Katowicami, Królewską Hutą Mysłowicami, Oświęcimiem, Trzebinią i Wadowicami	2 „ 70 „
„ „	Krakowem	2 „ 90 „
„ „	Tarnowskiemi Górami	3 „ — „
„ „	Wieliczką	3 „ 20 „
„ „	Bochnią, Jaworznem i Warszawą . .	3 „ 50 „
„ „	Będzinem, Dąbrową Górniczą, Kielcami, Nowym Sączem, Sosnowcem, Szczakową, Tarnowem, Starym Sączem, Zakopanem i Zawierciem	3 „ 80 „
„ „	Borysławiem, Drohobyczem Jarosławiem, Jasłem, Krosnem, Lwowem, Przemyślem Rzeszowem, Sanokiem, Schodnicą i Stryjem	4 „ 30 „
Bielskiem a	Unter Waltersdorf i Vöslau	2 „ 70 „
„ „	Semriach	3 „ 50 „

Krakowem a Wiener Neustadt . . . . 3 fr. 50 c.
Jaworznem „ „ „ . . . . 4 „ 40 „

Czechosłowacja.

Opłata za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą wynosi:
do 25 klm. — 40 cent.
„ 50 „ — 80 „
„ 100 „ — 120 „
„ 200 „ — 200 „
i za każde dalsze 100 klm. — 50 cent.

Niemcy:

Opłata za 3-minutową rozmowę zwykłą między
Krakowem a Bytomiem . . . . . . 2 fr. 50 c.
między Warszawą a Bytomiem . . . . . 3 „ 70 „

W ruchu telefonicznym między Polskim Górnym Śląskiem a Niemieckim Górnym Śląskiem oraz resztą Niemiec obowiązują następujące stawki:

A. Ruch graniczny.

do 5 km.		25 c.
„ 15 „		50 „
„ 25 „		75 „
„ 50 „	1 fr.	50 „
ponad 50 km.	2 „	10 „

B. Ruch poza strefą graniczną:

do 100 km.	2 fr.	50 c.
„ 200 „	3 „	10 „
„ 300 „	3 „	70 „
„ 400 „	4 „	30 „

i za każde dalsze 100 km. 60 cts. za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą.

Za rozmowy w górnośląskim okręgu przemysłowym 40 cts. za każdą 3-minut. jednostkę rozmowy zwykłej.

Rumunja.

Opłata za każdą 3-minutową jednostkę rozmowy między:

a) Przemyślem, Brodami, Jarosławiem, Lwowem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innemi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 2 fr.
b) między Stryjem, Tarnopolem, Czortkowem, Drohobyczem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innemi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 1 fr. 50 c.
c) między Stanisławowem, Kołomyją, Śniatynem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innemi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 1 fr.

W. M. Gdańsk:

Opłata za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą wynosi:
do 25 klm. — 60 c.
„ 50 „ — 1 fr. 20 „
„ 100 „ — 1 „ 80 „
i za każde dalsze 100 klm. — 60 c.

83

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zaprowadzenia waluty złotej w kasowości i rachunkowości pocztowej, telegraficznej i telefonicznej oraz w obrotach Pocztowej Kasy Oszczędności.

W związku ze zmianą ustroju pieniężnego zaprowadzoną rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 351) zarządzam, co następuje:

§ 1. Od 1 maja 1924 r. będzie prowadzona kasowość i rachunkowość pocztowa, telegraficzna i telefoniczna *wyłącznie w złotych.*

§ 2. Urzędy i agencje pocztowe będą od 1 maja 1924 r. przyjmowały wpłaty i uskuteczniały wypłaty *opiewające wyłącznie tylko na złote.*

Do 30 czerwca 1924 r. będą przyjmowane, prócz złotych (groszy), również marki polskie, a mianowicie według stosunku 1 (jeden) złoty = 1.800.000 (miljon osiemset tysięcy) markom polskim.

§ 3. Urzędy pocztowe przeliczą końcowy zapas kasowy gotówki w dniu 30 kwietnia 1924 r. na złote (grosze) według stosunku 1 złoty = 1.800.000 mkp. i wpiszą sumę wynikłą z przeliczenia do wykazu stanu kasy za miesiąc maj 1924 r., jako początkowy zapas kasowy w złotych.

§ 4. Pocztowe znaczki opłaty opiewające na walutę złotą, otrzymane w kwietniu 1924 r., winny być zaliczone przez urzędy pocztowe w rachunkach znaczków za maj 1924 r.

Sumy uzyskane ze sprzedaży tych znaczków w dniu 30 kwietnia 1924 r. winny być zaliczone w dniu 1 maja.

Sprzedaż ta w dniu 30 kwietnia będzie uskuteczniana w stosunku 1 grosz = 18.000 mk.

Końcowy zapas znaczków dopłaty w markach polskich, w dniu 30 kwietnia r. b., mają urzędy pocztowe przeliczyć na walutę złotą, według stosunku 1 złoty = 1.800.000 mkp.

§ 5. Wpłaty i wypłaty opiewające na walutę złotą mają być zaliczone w rachunkach szczegółowych, w wykazie stanu kasy i w ogólnym rachunku miesięcznym tylko w złotych, bez względu na to, czy zostały dokonane w złotych, czy w markach polskich.

§ 6. Od 1 maja 1924 r. wolno przyjmować wpłaty uskuteczniane za pomocą przekazów pocztowych, lub blanketów nadawczych P. K. O. *jedynie opiewających na złote.*

Przekazy czekowe P. K. O mają również opiewać tylko na złote.

Najwyższą stawkę przekazów czekowych P. K. O. w złotych ustala się na 1000 (jeden tysiąc).

Przekazy pocztowe, nadane przed 1 maja 1924 r., przekazy z pobraniem za paczki nadane przed tym terminem oraz przekazy P. K. O. opiewające na marki polskie zaopatrzone pieczęcią tłoczni P. K. O. do 30 kwietnia 1924 r., mogą być wypłacone od 1 maja r. b. w markach polskich lub w złotych, z tem jednak zastrzeżeniem, że kwoty nie wynoszące 18.000 *(osiemnaście tysięcy)* mkp. *lub jednego grosza,* nie będą wypłacane.

Wypłacone kwoty wspomnianych przekazów winny być zaliczone w złotych, w tych rachunkach, w których się zalicza przekazy opiewające na walutę złotą, bez względu na to, czy faktyczna wypłata nastąpiła w markach polskich lub złotych.

Niewypłacone kwoty w markach polskich poniżej 18.000 winny urzędy pocztowe wpisywać do osobnego wykazu. W ostatnim dniu miesiąca należy ogólną sumę tego wykazu przeliczyć na złote i zaliczyć wynikłą z przeliczenia sumę w złotych w ogólnym rozrachunku miesięcznym na dochód do paragrafu 7 poz. 3. (Inne dochody, różne), przy dołączeniu wykazu.

§ 8. Wszelkie należności przekazane do wypłaty przed 1 maja r. b., opiewające na marki polskie, winny być wypłacone w sposób podany w § 7.

§ 9. Zasiłki kasowe i nadmiary kasowe w markach polskich pochodzące z czasu przed 1 maja r. b., a nadeszłe do urzędu pocztowego dopiero w maju r. b., mają być przeliczone na złote według stosunku 1 zł. = 1.800.000 mkp. i zaliczone w złotych.

§ 10. Z dniem 30 kwietnia r. b. wstrzymuje się *przyjmowanie* przez urzędy i agencje pocztowe wkładek oszczędnościowych na podstawie ***książeczek wkładkowych P. K. O. opiewających na marki polskie.*** Przekazy P. K. O. na wypłatę tych oszczędności, pochodzące z czasu przed 1 maja r. b., winny być wypłacone w sposób podany w § 7.

Posiadacze książeczek oszczędnościowych P. K. O. w markach polskich winni przedstawić je do przeliczenia na złote w stosunku 1.800.000 mkp. = 1 zł. najpóźniej do dnia 31 maja 1924 r.

Poczynając od dnia 1 czerwca 1924 r., urzędy pocztowe doraźnych wypłat z tych książeczek uskuteczniać nie będą.

Wpłata i wypłata wkładek oszczędnościowych na podstawie książeczek wkładkowych, opiewających na złote będzie się odbywała nadal, odpadnie jednak stosowanie kursu waloryzacyjnego franka złotego odnośnie tych operacji.

§ 11. Przedziałki kwotowe wszelkich druków kasowych i rachunkowych z dniem 1 maja r. b. należy zaopatrzyć odręcznie napisem: „złote“ i „grosze“ względnie „zł.“ i ‚gr.“.

§ 12. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zaprowadzenia waluty złotej w kasowości i rachunkowości pocztowej, telegraficznej, oraz w obrotach Pocztowej Kasy Oszczędności.

Do § 6. Wpłaty i wypłaty w obrocie czekowym P.K.O., opiewające na złote, będą zaliczane w wykazach dziennych wpłat i wypłat opiewających na złote. Nadruk tych wykazów należy stosownie zmienić.

Urzędy i agencje pocztowe winny przestrzegać, aby nadawcy przekazów pocztowych, oraz blankietów nadawczych P. K. O. opiewających na złote, zmieniali odpowiednio nadruk.

Do § 7. Kwoty poniżej 18.000 mkp., pozostałe z przeliczenia wypłat opiewających na marki, uskutecznianych od 1 maja r b., winny być zapisywane do osobnego wykazu z napisem: „Wykaz niewypłaconych kwot poniżej 18.000 mkp.“.

W wykazie tym należy podać: a) numer bieżący wykazu, b) dzień zaliczenia kwoty, c) numer przekazu pocztowego, asygnaty pocztowej,

przekazu czekowego P. K. O., lub rachunku oszczędnościowego P. K. O., d) kwotę, e) nazwisko odbierającego gotówkę.

Do § 9. Wypłata poborów urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom będzie dokonana w dniu 1 maja r. b., o ile możności w złotych.

Urzędy pocztowe zbiorcze, uczestniczące w obrocie żyrowym P. K. O. w P. K. K. P., zamówią w czasie od 28 kwietnia r. b. w Banku Polskim względnie w Oddziałach Banku Polskiego (który przejmuje agendy likwidującej się Polskiej Kasy Pożyczkowej) zasiłki kasowe w złotych i groszach, potrzebne na wypłatę poborów pracownikom własnym, jakoteż pracownikom urzędów pocztowych przydzielonych do urzędów pocztowych zbiorczych pod względem pobierania zasiłków kasowych.

Zasiłki kasowe w złotych, otrzymane przed 1 maja r. b., mają urzędy pocztowe zbiorcze zaliczyć, w dniu otrzymania, w wykazie stanu kasy za kwiecień r. b., po przeliczeniu złotych na marki, według stosunku 1 zł. = 1.800.000 mkp.

Urzędy pocztowe zbiorcze zaopatrzą urzędy pocztowe przydzielone im pod względem pobierania zasiłków kasowych—w zasiłki kasowe w złotych, stosownie do zamówień i posiadanego zapasu złotych.

Zasiłki te jednak mają być tak wysłane, aby urzędy pocztowe otrzymały je nie wcześniej, niż 1 maja 1924 r.

Zasiłki kasowe w złotych, wysłane w kwietniu r. b. przez urzędy pocztowe zbiorcze innym urzędom pocztowym, winny być zaliczone w wykazie stanu kasy za kwiecień r. b., po przeliczeniu złotych na marki, według stosunku 1 zł. = 1.800.000 mkp.

Natomiast urzędy pocztowe, które otrzymały te zasiłki 1 maja r. b., zaliczą je w złotych.

Do § 10. Począwszy od 1 maja r. b. będą urzędy i agencje pocztowe przyjmowały wkłady oszczędnościowe tylko *na książeczki zaopatrzone pieczątką: „Waluta złota"*, tudzież numerem od 200.000 do 300.000 (wkłady wewnętrzno - krajowe) i od 130.000 do 150.000 (wkłady emigrantów).

Najniższa wkładka wynosi 1 (jeden) złoty.

Ogólna wysokość wkładek książeczki oszczędnościowej *nie może przekraczać 5.000 (pięciu tysięcy) złotych.*

Najwyższa stawka wypłat doraźnych w urzędach pocztowych, z książeczek oszczędnościowych na złote, bez uprzedniego wypowiedzenia, *wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych, przyczem na książeczce musi pozostać najmniej 1 (jeden) złoty.*

W razie wycofania całej oszczędności, nawet wtedy, gdy ona nie wynosi 50 złotych, winno być przesłane wypowiedzenie do Centrali P. K. O. w Warszawie.

Zastrzeżenia odnoszące się do terminu wypowiedzenia, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 5 poz. 17 z r. 1924 — uchyla się.

Począwszy od 1 maja r. b. wkładów oszczędnościowych na książeczki wystawione w walucie markowej przyjmować nie wolno.

Natomiast w przeciągu maja r. b. będą mogły urzędy pocztowe uskuteczniać doraźne wypłaty z tych książeczek, w kwotach podzielnych przez 18.000, a nieprzekraczających 20 (dwudziestu) miljonów, tudzież realizować przekazy wystawione przed 1 maja r. b., opiewające na marki.

Wypłaty te będą zaliczane w wykazach dziennych zwrotów *w złotych,* zgodnie z § 7 rozporządzenia, natomiast *w książeczce należy odpisać ilość wypłaconych marek.*

Przekazy wypłaty z książeczek opiewających na marki, wystawiane od 1 maja r. b., będą opiewały na złote, mimo *to jednak w książeczkach winny urzędy pocztowe odpisywać sumy wypłaconych marek.*

Od 1 maja r. b. należy zaprzestać sporządzania w obrocie oszczędnościowym wykazów dziennych wkładek i zwrotów, opiewających na marki.

Posiadacze książeczek oszczędnościowych P. K. O. w markach polskich mogą je przesłać do przeliczenia na złote, bądź bezpośrednio do Centrali P. K. O. w Warszawie, bądź też złożyć je w urzędzie pocztowym.

Urzędy pocztowe prześlą złożone książeczki, w dniu złożenia, w jednej odsyłce, pod adresem: „P. K. O. Wydział Oszczędności, Biuro Wypowiedzeń Warszawa", z zaznaczeniem celu posyłki.

Zapas książeczek oszczędnościowych niezaopatrzonych pieczęcią „waluta złota", od numeru 1 do 100.000, od 150.000 do 200.000 i ponad 300.000 — winny urzędy pocztowe niezwłocznie zwrócić Centrali P. K O. (Wydział Oszczędnościowy, Biuro Sprawdzań) w Warszawie, dołączając spis tych książeczek.

Urzędy pocztowe (z wyjątkiem urzędów na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego), które dotychczas nie posiadają zapasu książeczek oszczędnościowych na złote, winny je niezwłocznie zamówić w Centrali P. K. O. Wydział Oszczędnościowy Biuro Sprawdzań.

L. 1291/III z dnia 17 kwietnia 1924 r.

84

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 kwietnia 1924 roku Nr. 1288/IX w sprawie wprowadzenia w obieg pocztowych znaczków opłaty w walucie złotowej.

Na mocy ustawy z dnia 27/5 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonów (Dz. Pr. P. Nr. 44/1919 poz. 310), oraz na zasadzie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego, wprowadzam z dniem 1 maja r. b. w obieg pocztowe znaczki opłaty w walucie złotowej. Znaczki wydaje się w następujących wartościach: 1, 2, 3, 5, 10, 15, 20, 30 i 50 groszy.

Rysunek znaczków o wymiarze 25,5×20,5 mm., przedstawia godło Państwa w okrągłej tarczy, otoczonej wieńcem laurowym. Po obu stronach tarczy umieszczono rózgi liktorskie „fascis", używane w Rzymie przez liktorów, nad nią napis „Poczta Polska" i w dolnej części znaczka na wstędze cyfry oznaczające wartość znaczka i napis „groszy".

Kolor znaczków:

1 grosz — bronzowy jasny,
2 grosze — bronzowy ciemny,
3 „ — pomarańczowy,
5 „ — oliwkowy,
10 „ — zielony,
15 „ — żółto-czerwony,
20 „ — niebieski,
30 „ — niebiesko-fioletowy,
50 „ — czerwono-fioletowy.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

85

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 kwietnia 1924 r. w przedmiocie obliczania należytości za przesyłanie czasopism pocztą w obrocie wewnętrznym i z W. M. Gdańskiem.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. Nr. 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłoszony rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 grudnia 1923 r. w sprawie waloryzacji opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. Nr. 2 z 1924 r. poz. 11) sposób obliczania opłat za czasopisma (poz. 8 kolumna druga taryfy pocztowej) zmienia się jak następuje:

„Za każdy egzemplarz do wagi 25 gr. pobiera się gotówką: 18% opłaty za druki do 50 gr.: za każdy egzemplarz do wagi 50 gr. i 100 gr. 20% opłaty za druki do wagi 50 gr. względnie 100 gr.; za każdy egzemplarz ponad 100 gr. wagi: 15% opłaty za druki odpowiedniej wagi. Za czasopisma wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się należytość według łącznej wagi obydwóch numerów. Za przesłanie zaległych egzemplarzy za bieżący okres prenumeraty nie pobiera się żadnej opłaty“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1924 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i zezwala się na jego stosowanie w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą rozporządzenia sprzeczne z niniejszem.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń

86

Roporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zniżki opłat za paczki pocztowe w obrocie z Austrją.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. Nr. 44, poz. 310) zarządza się, co następuję:

§ 1. Zniża się na podstawie osobnej umowy, zawartej z austrjackim zarządem pocztowym opłaty za paczki pocztowe w obrocie z Austrją o 50 centimów w złocie od każdej paczki.

§ 2. Opłaty wynoszą:

a) za paczki zwykłe:

do wagi 1 kg.	135	centimów złotych
ponad 1 do 5 „	165	„ „
„ 5 „ 10 „	285	„ „
„ 10 „ 15 „	405	„ „
„ 15 „ 20 „	525	„ „

b) za paczki ochronne:

do wagi 1 kg.	190	centimów złotych
ponad 1 do 5 „	235	„ „
„ 5 „ 10 „	415	„ „
„ 10 „ 15 „	595	„ „
„ 15 „ 20 „	775	„ „

§ 3. W razie zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia paczki bez podanej wartości wypłacać się będzie odszkodowanie za każdy kilogram lub jego część najwyżej po 2 franki w złocie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1924 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i zezwala się na jego stosowanie w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

87

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1924 r. o ryczałcie dla kierowników urzędów pocztowych VI klasy.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W uwzględnieniu szczegółowych właściwości służby w zarządzie poczt i telegrafów ustanawia się jako specjalne dodatki ryczałty dla kierowników urzędów pocztowych VI klasy, począwszy od dnia 1 października 1923 r. miesięcznie w punktach jak następuje:

Ryczałt za dostarczenie lokalu urzędowego — 11 punktów.

Ryczałt na opał, światło i przybory kancelaryjne — 11 punktów.

Ryczałt na posłańca — 35 punktów.

§ 2. Kwotę należnego ryczałtu otrzymuje się przez pomnożenie liczby punktów przez mnożną ustaloną na dany miesiąc na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

Zwiększenie mnożnej wedle art. 5 zdanie przedostatnie wyżej wymienionej ustawy, stosuje się do obliczenia ryczałtów należnych od dnia 16 danego miesiąca.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia sprzeczne z niniejszem.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1924 r.

Do § 1. Punkty ustalone dla poszczególnych ryczałtów stanowią najwyższe dozwolone stawki.

Dyrekcje Poczt i Telegrafów określają ilość punktów dla każdego urzędu według istotnych potrzeb i świadczeń w ramach przyznanego kredytu, dla każdego ryczałtu odrębnie .

Wysokość ryczałtów zatwierdza Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

L. 1293/V z dnia 14 kwietnia 1924 r.

Generalny Dyrektor Poczt i Telegrafów:
(—) Moszczyński

Zarządzenia.

88

Wycofanie z obiegu pocztowych znaczków opłaty waluty markowej.

Wobec wprowadzenia z dniem 1 maja r. b. pocztowych znaczków opłaty w walucie złotowej, zarządza się wycofanie z obiegu z dniem 30 kwietnia r. b. wszystkich dotychczasowych pocztowych znaczków opłaty.

Pozostały w tym dniu zapas pocztowych znaczków opłaty mają Składnice dyrekcyjne, tudzież kierownicy urzędów pocztowych komisyjnie obliczyć i należycie posortowane i uporządkowane przechować wraz z odnośnym rachunkiem w bezpiecznem i suchem miejscu do dalszego zarządzenia.

Znaczki pocztowe opłaty w walucie markowej, znajdujące się w posiadaniu publiczności, mogą być od 1 maja b. r. począwszy wymieniane w urzędach pocztowych w terminie do 10 maja r. b. włącznie na znaczki opłaty w walucie złotowej według obowiązującego sposobu przewalutowania, z tem atoli zastrzeżeniem, że przedstawione do wymiany znaczki będą w dobrym stanie i w ilości najmniej 10 sztuk. Znaczków w mniejszej ilości, lub uszkodzonych, do wymiany nie należy przyjmować.

Publiczność należy poinformować zapomocą ogłoszenia w lokalu urzędu pocztowego.

Znaczki dopłaty dotychczasowej emisji pozostają w użyciu aż do odwołania. Sposób przewalutowania podany jest osobno.

L. 1277/IX z dnia 12 kwietnia 1924 r.

89

Przewalutowanie druków płatnych na walutę złotową.

Z dniem 1 maja r. b. przywalutowuje się wszystkie druki płatne na walutę złotową. Cena sprzedażna tych druków wynosić będzie, jak następuje:

1)	karty pocztowe pojedyńcze (krajowe i zagraniczne)	po 1 gr. za sztukę,
2)	karty podwójne „ „	„ 2 „ „
3)	przekazy pocztowe krajowe,	
4)	„ telegraficzne,	
5)	„ międzynarodowe,	
6)	adresy pomocnicze bez przekazu pobraniowego,	po 2 gr. za sztukę,
7)	„ „ z przekazem pobraniowym,	
8)	„ „ zagraniczne,	
9)	deklaracje celne	
10)	blankiety telegraficzne	po 1 groszu,
11)	pokwitowanie nadania telegramów	po 10 gr. za sztukę,
12)	formularze statystyczne	„ 1 „ „
13)	pocztowe książki nadawcze	„ 60 „ „
14)	„ „ odbiorcze	„ 30 „ „
15)	książki na pobór znaczków pocztowych	„ 20 „ „
16)	spisy urzędów pocztowych wraz ze spisem urzędów Województwa Górnośląskiego	1 zł. 50 gr.
17)	wykazy dodatkowe do spisów urzędów pocztowych №№ 1 — 22 włącznie	5 gr.

18) mapy połączeń pocztowych:

a) dla urzędników	50 gr.
b) „ osób prywatnych	2 zł. — „

Główny Skład materjałów pocztowych, Składnice dyrekcyjne, oraz urzędy pocztowe posiadany zapas wymienionych druków odpowiednio zaksięgują na 1-go maja r. b. w walucie złotowej.

L. 1239/IX z dn. 12 kwietnia 1924 r.

90

Sprostowanie taryfy telegraficznej za telegramy przesyłane „via Radjo-Warszawa". (Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. N. 55 z 1923 r.).

Na stronie 14-ej Taryfy radjo-telegraficznej, dołączonej do Nr. 55 Dz. Urz. M. P. i T. z r. 1923, oprócz podanej dla „St. Croix" drogi „via Radjo-Warszawa-Guantanamo-Radio" wpisać drogę „via Radjo-Warszawa", dla której taksy we frankach złotych wynoszą od wyrazu telegramu:

zwykłego 3.79, pilnego 11.37, zniżkowego 1.975, prasowego 1.90, państwowego 3.19.

L. 1086/XIII. z dnia 10 kwietnia 1924 r.

Okólniki.

Sprostowanie zagranicznej taryfy paczkowej.

Do niniejszego Dz. Urz. dołącza się jako oddzielny dodatek „12. Sprostowanie zagranicznej taryfy paczkowej".

Sprostownie wchodzi w życie z dniem 1 maja b. r. i uwzględnia, w wykonaniu umowy zawartej z austrjackim zarządem pocztowym, zniżkę taryfy paczkowej w obrocie z Austrją oraz w obrocie z krajami leżącemi poza Austrją.

L. 2760/VII. z dnia 15 kwietnia 1924 r.

Adresowanie przesyłek do zagranicy.

Zarząd pocztowy Indji holenderskich podaje do wiadomości, że tamtejsze urzędy pocztowe otrzymują często przesyłki posiadające podwójne adresy, np. w formie „Do pana A dla pana B w . . . . . .", co wywołuje nieporozumienia i różne trudności przy doręczaniu. Celem uniknięcia podobnych wypadków należy nadawcom przesyłek w obrocie zagranicznym zwracać uwagę na konieczność dokładnego określania adresata i miejsca przeznaczenia.

L. 2253/VII. z dnia 15 kwietnia 1924 r.

Uproszczone postępowanie z niedoręczalnemi paczkami w obrocie z Indjami brytyjskiemi.

Uproszczone postępowanie z niedoręczalnemi paczkami należy w obrocie z Indjami brytyjskiemi stosować do paczek nadanych począwszy od 1 kwietnia zamiast od 1 marca 1924 r.

Okólniki ogłoszone w Dz. Urz. Nr. 55 z 1923 r., str. 1029 i Nr. 8 z 1924 r., str. 131 nleży odpowiednio sprostować.

L. 2769/VII. z dnia 15 kwietnia 1924 r.

Sposób opłacania przesyłek urzędowych w Argentynie.

Zarząd pocztowy Argentyny zawiadamia, że Ministerstwa argentyńskie i podległe im urzędy używają do opłaty przesyłek urzędowych w ruchu wewnętrznym i zagranicznym znaczków pocztowych z nadrukiem liter początkowych odnośnego ministerstwa.

Opłaconych w powyższy sposób przesyłek listowych nie należy usterkować.

L. 2133/VII. z dnia 15 kwietnia 1924 r.

Zmiany w obiegu poczty.

Od 28-go lutego b. r. zaprowadzono obieg poczty między Raduniem i st. kol. Bastuny. Równocześnie utrzymano obieg poczty między Raduniem i Ejszyszkami.

L. 1080/VIII z dnia 9 kwietnia 1924 r.

Tabela zamiany marek polskich na złote i złotych na marki polskie.

W związku z rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zaprowadzenia waluty złotej w kasowości i rachunkowości pocztowej otrzymają urzędy pocztowe (agencje) i pośrednictwa w najbliższych dniach od swych przełożonych Dyrekcji Poczt i Telegrafów odpowiednią ilość tabel zamiany marek polskich na złote i złotych na marki polskie. Tabele służą do użytku służbowego przy wszelkiego rodzaju czynnościach kasowych, tudzież przy kontroli rachunków.

W razie gdyby nadesłana urzędowi ilość tabel była niewystarczająca, należy sporządzić potrzebną ilość odpisów tabeli.

L. 1484/III z dnia 22 kwietnia 1924 r.

Zaprowadzenie czasu letniego zgranicą.

Anglja, Szkocja, Walja i Irlandja zarządziły przesunięcie zegarów o 60 minut naprzód z dniem 13 kwietnia b. r.

L. 1277/XI z dnia 12 kwietnia 1924 r.

Zmiany w ruchu telegraficznym międzynarodowym.

Komunikacja telegraficzna z Republiką Honduras z wyjątkiem miejscowości Tegucigalpa przerwana.

Telegramy do Tegucigalpa nadchodzą jednakże ze znacznem opóźnieniem i należy je przyjmować wyłącznie na własną odpowiedzialność nadawcy.

L. 1218/XI z dnia 9 kwietnia 1924 r.

Nieprawidłowe zwracanie z urzędów przeznaczenia przekazów amerykańskich niedoręczalnych.

Według ustępu 1 § 7 przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 29 sierpnia 1923 r. Nr. 7878/I w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany przekazów pocztowych ze Stanami Zjednoczonemi Ameryki Północnej (Dz. Urz. Nr. 39 z 1923 r.) mają urzędy przeznaczenia przekazy wygasłe i niedoręczalne z chwilą ustalenia ich niedoręczalności zwracać natychmiast w liście służbowym do oddziału przekazów zagranicznych urzędu Warszawa 1.

Tymczasem urzędy przeznaczenia przekazy takie zwracają bezpośrednio do Ameryki lub do urzędu Warszawa 1 luźnie i nie w listach służbowych.

Wskutek tego zdarzają się wypadki zagubienia przekazów w drodze powrotnej, co powoduje wystawianie duplikatów, opóźnienia i możliwość podwójnej wypłaty.

Wzywa się więc urzędy do ścisłego przestrzegania powyższych przepisów, w przeciwnym razie winni będą pociągani do surowej odpowiedzialności.

L. 2468/VII z dnia 14 kwietnia 1924 r.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. *)

№	Miejsce wydania	Dnia	Nazwisko i imię	Kwota Złp.	Uwagi
87557	Dydnia	25/II. 20.	Milczanowski Piotr	mk. 83.000	
224584	Puławy	14/IX. 23	Stümpfowa Ludwika	złp. 1 gr. —	
217063	P.K.O. Poznań	28/VII. 23.	Radke Robert	złp. 25 gr. —	

KONKURSY.

Na posadę kierownika urzędu pocztowo - telegraficznego V klasy w Łachwie z uposażeniem według X stopnia służbowego.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do dyrekcji Poczt i Tel. w Wilnie 3 tygodnie.

L. 292/I z dnia 9 kwietnia 1924 r.

na posadę kierownika urzędu pocztowo - telegraficznego V klasy w Siniawce, z uposażeniem według X st. sł.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie trzy tygodnie.

L. 13140/I z dnia 12 kwietnia 1924 r.

na posadę kierownika urzędu pocztowo - telegraficznego V klasy w Plisie, z uposażeniem według X st. sł.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie 3 tygodnie.

L. 17776/I z dnia 7 kwietnia 1924 r.

na posadę kierownika urzędu pocztowo - telegraficznego V klasy w Chęcinach w okręgu Dyrekcj Poczt i Telegrafów w Krakowie.

O posadę tę ubiegać się mogą urzędnicy pocztowi XI i X stopnia służbowego wnosząc podanie drogą służbową do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Termin do wnoszenia podań trzy tygodnie.

L. 23458/I z dnia 5 kwietnia 1924 r.

*) Zobacz Dz. Urz. Nr. 24/1924, poz. 109.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

BYDGOSZCZ:

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Praktykantem pocztowym: *Lengerówna Antonina* — Dyr. P. i T. Bydgoszcz; *Wojtas Władysław* — Działdowo; *Frącek Władysław* — Gdynia; *Reszka Juljan* — Gniew; *Łokuciewska Marja* — U. Tel. Grudziądz; *Myszka Marjan* — Kornatowo; *Kuligowski Nikodem* — Laskowice; *Wojtowicz Karol* — Puck; *Maj-Majewski Jerzy* — Reda; *Andrzejczak Ferdynand* — Starogard; *Gulkowski Alfons* — Zblewo; *Ziółkowski Stefan* — Lidzbark; *Gronczewski Alfons* — Cekcyn-Polski.

Przeniesienia:

Błędzki Maksymiljan asystent poczt. i *Trzebiński Henryk* prakt. poczt. z Dyr. P. i T. do Bydgoszczy 2; *Szymkiewicz Bronisław* asystent poczt.; *Dukland Bohdan* praktykant poczt., *Franckowiak Izabella* praktykant poczt., *Puszówna Ludwika* prakt. poczt., *Baranowski Florjan* prakt. poczt., z Dyr. P. i Tel. do Bydgoszczy 1; *Puljanówna Ksawera* prakt. p. i *Jakubowska Janina* prakt. poczt. z Dyr. P. i Tel. do U. Telegr. Bydgoszcz; *Majecherek Józef* prakt. poczt. z Bydgoszczy 1 do Lubawy *Jagodziński Kazimierz* asyst. poczt. z Bydgoszczy 2 do Nakła; *Gabryś Bronisław* asyst. poczt. z Bydgoszczy 2 do Koronowa; *Załuski Eugenjusz* st. sekr. poczt. z Brodnicy do Bydgoszczy 2; *Kettlitz Katarzyna* asyst. poczt. z U. Tel. Bydgoszcz do Brodnicy; *Wacławik Helena* asyst. poczt. i *Germkowa Helena* st. sekr. poczt. z Izby Kontroli Rach. w Bydgoszczy do U. Tel. Bydgoszcz; *Kasprzyk Józef* prakt. pczt. z Wysokiej do Chełmna; *Rząsa Roman* prakt. poczt. z Chełmży do Torunia 2; *Przybylski Izydor* naczelnik up. z Działdowa do Kutna okr. Dyr. P. i T. Warszawa; *Bona Wiktor* prakt. poczt. z Działdowa do Chojnic; *Estkowski Stanisław* sekr. p. z Up. Grudziądz do Lubicza jako kierownik Up.; *Barej Józef* prakt. p. z urzędu radjotelegr. Grudziądz do U. Telegr. Grudziądz; *Dudzińska Jadwiga* asyst. poczt. z Kamienia do Up. Grudziądz; *Pinker Jan* prakt. p. z Czerwińska do Kościerzyny; *Kowalewski Konrad* sekr. p. z Lubicza do Bydgoszczy 2; *Bruchwalski Czesław* prakt. p. z Nakła do Chojnic 2; *Chrzanowski Epifunjusz* prakt. p. z Nowego do Lubawy; *Bobek Stanisław* prakt. p. z Pucka do Nakła; *Schröder Józef* prakt. p. z Redy do Kartuz; *Wirkus Marja* prakt. p. z Sępólna do Kamienia; *Sławęcki Ludwik* asyst. p. z Świecia n. W. do Terespola; *Horodecki Włodzimierz* prakt. p. z Świecia n. W. do U. Tel. Bydgoszcz; *Gutt Jan* prakt. poczt. z Książek do Torunia 1; *Biesiadecki Antoni* prakt. p. z Osieka do Torunia 2; *Sokólska Teofila* prakt. p. z Działdowa do Brodnicy; *Demitrow Walerjan* prakt. p. z Subkowy do Gdyni.

Rezygnacje:

Hewelt Wanda asyst. p. Chełmno; *Wagner Alojzy* asyst. p. Lubawa; *Matuszewski Leon* asyst. p. Lubawa.

Zwolnienia:

Langowska Klara prakt. p. z Chojnic 1; *Chechłowski Leon* prakt. p. z Nowego Miasta; *Schwantz Alfons* prak. p. z Up. Książki.

Skony:

Dembski Augustyn st. sekr. p. z Brodnicy; *Bruski Teofil* st. sekr. p. z Kościerzyny.

Przeniesiony w stan spoczynku:

Stenzel Franciszek st. sekr. p. z Żukowa.

Adres Administracji: Gen. Dyrekcja Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.
Cena prenumeraty na maj i czerwiec 1924 r. — 1 złoty 80 gr.
Cena egzemplarza pojedyńczego 25 gr.
Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 10 groszy.

dolarowe i t. p,

Drukarnia Państwowa № 24299. 17-IV 24.

Ważne od 1 maja 1924 r.

12. Sprostowanie Zagranicznej Taryfy Paczkowej.

(Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 56 z 1922 r.)

Strona

9. Aden, kol. 4, zmienić 5.20 na 5.10 a 5.50 na 5.40.
9. Albanja, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
9. Algier, 2. droga, kol. 4, zmienić 2.35 na 2.25, 3.30 na 3.20 a 5.85 na 5.75.
9. Arabja, 2. droga, kol. 4, zmienić 5.60 na 5.50 a 6.30 na 6.20.
9. Argentyna, lit. a), 3. droga, kol. 4, zmienić 4.90 na 4.80 a 6.60 na 6.50.
9. Argentyna, lit. b), 3. droga, kol. 4, zmienić 5.40 na 5.30 a 7.10 na 7.00.
10. Austrja, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
10. Belgja, 3. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką
11. Bułgarja, 3. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
11. Chili, 2. droga, kol. 4, zmienić 5.10 na 5.00 a 7.00 na 6.90.
12. Egipt, lit. a) 2. droga, kol. 4, zmienić 4.30 na 4.20 a 4.60 na 4.50.
12. Egipt, lit. b), 2. droga, kol. 4, zmienić 4.80 na 4.70 a 5.10 na 5.00.
13. Fiume (Rjeka), kol. 4, zmienić 3.10 na 3.00 a 3.40 na 3.30.
13. Francja, 3. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
14. Grecja, 2. droga, kol. 4, zmienić 3.20 na 3.10 a 3.90 na 3.80.
14. Hiszpanja, lit. a), 2. droga, kol. 4, zmienić 2.80 na 2.70 a 3.90 na 3.80.
14. Hiszpanja, lit. b), 2. droga, kol. 4, zmienić 3.05 na 2.95 a 4.15 na 4.05.
15. Indje brytyjskie, 2. droga, kol. 4, zmienić 5.60 na 5.50 a 6.30 na 6.20.
15. Indje holenderskie, 3. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
16. Japonja, lit. a), 2 droga, kol. 4, zmienić 6.30 na 6.20 a 6.60 na 6.50.
16. Japonja, lit. b), 2. droga, kol. 4, zmienić 7.30 na 7.20 a 7.60 na 7.50.
16. Jugosławja, 3. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
17. Kolumbja, lit. a), 2. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
17. Kolumbja, lit. b), 2. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
18. Korsyka, 2. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
18. Luksemburg, 2. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
. Malta, 2. droga, kol. 4, zmienić 2.85 na 2.75 a 3.15 na 3.05.
20. Mesopotamja, 1. droga, kol. 4, zmienić 6.70 na 6.60 a 7.40 na 7.30.
21. Palestyna, lit. a), 1. droga, kol. 4, zmienić 4.80 na 4.70 a 5.10 na 5.00.
21. Palestyna, lit. b), 1. droga, kol. 4, zmienić 5.30 na 5.20 a 5.60 na 5.50.
22. Persja, lit. a), kol. 4, zmienić 5.80 na 5.70 a 6.10 na 6.00.
22. Persja, lit. b), kol. 4, zmienić 6.40 na 6.30 a 6.70 na 6.60.
23. Sarra, 2. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
24. Syrja i Liban, 1. droga, kol. 4, zmienić 3.60 na 3.65 a 4.10 na 4.25.
24. Szwajcarja, 2. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
25. Tunis, 2. droga, kol. 3—5, przekleić dołączoną nalepką.
25. Unja południowo-afrykańska, 3. droga, kol. 4, zmienić 5.35 na 5.25 a 7.45 na 7.35; kol. 7, wpisać ołówkiem „3. droga zamknięta".
25. Urugwaj, 1. droga, wpisać w kol. 3—„10", w kol. 4—„7.45".
26. Wenezuela, 2. droga, kol. 4, zmienić 5.60 na 5.50 a 6.30 na 6.20.
27. Włochy, kol. 4, zmienić 2.60 na 2.50 a 2.90 na 2.80.

12. Sprostowanie Zagranicznej Taryfy Paczkowej.

(Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 56 z 1922 r.)

Strona.

7. Algier, kol. 4 zamienić 3.20 na 3.10 a 2.80 na 2.40.
7. Albanja, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
8. Argentyna, [illegible] droga, kol. 4 zamienić 2.55 na 2.45, 4.50 na 4.40 a 5.85 na 5.75.
8. [illegible], 1. droga, kol. 4 zamienić 6.00 na 5.90 a 6.55 na 6.50.
9. Argentyna, lit. a) 3. droga, kol. 4 zamienić 4.90 na 4.80, 6.20 na 6.10.
9. Argentyna, lit. b) 4. droga, kol. 4 zamienić 5.60 na 5.55 a 7.10 na 7.00.
10. Austrja, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
10. Belgja, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
11. Bułgarja, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
12. [illegible], 2. droga, kol. 4 zamienić 5.15 na 5.05 a 7.00 na 6.90.
13. Danja, lit. a) 2. droga, kol. 4 zamienić 4.30 na 4.20 a 4.60 na 4.50.
13. Danja, lit. b) 2. droga, kol. 4 zamienić 4.80 na 4.70 a 5.10 na 5.00.
13. Danja (Fär[illegible]), kol. 4 zamienić 2.50 na 2.40 a 3.45 na 3.35.
14. Finlandja, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
15. Francja, 2. droga, kol. 4 zamienić 2.90 na 2.80 a 3.90 na 3.80.
16. Hiszpanja, lit. a) 2. droga, kol. 4 zamienić 2.90 na 2.80 a 3.90 na 3.80.
16. Hiszpanja, lit. b) 2. droga, kol. 4 zamienić 3.90 na 3.85 a 4.15 na 4.05.
18. Indje brytyjskie, 2. droga, kol. 4 zamienić 3.60 na 3.50 a 5.50 na 5.40.
19. Indje holenderskie, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
20. Japonja, lit. a) 2. droga, kol. 4 zamienić 6.15 na 6.05 a 6.90 na 6.80.
20. Japonja, lit. b) 2. droga, kol. 4 zamienić 7.50 na 7.40 a 7.90 na 7.80.
16. Jugosławja, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
16. Kanada, lit. a) 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
17. Kanada, lit. b) 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
17. Łotwa, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
18. Luksemburg, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
Malta, 2. droga, kol. 4 zamienić 2.85 na 2.75 a 3.15 na 3.05.
Maroko [illegible], 2. droga, kol. 4 zamienić [illegible] a 8.00 a 7.40 na 7.30.
21. Palestyna, lit. a) 2. droga, kol. 4 zamienić 4.50 na 4.40 a 5.70 na 5.60.
21. Palestyna, lit. b) 1. droga, kol. 4 zamienić 5.35 na 5.25 a 6.55 na 6.45.
22. Persja, lit. a) kol. 4 zamienić 5.30 na 5.20 a 6.10 na 6.00.
22. Persja, lit. b) kol. 4 zamienić 5.40 na 5.30 a 6.20 na 6.10.
23. Saara, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
24. Stany Zjedn. 1. droga, kol. 4 zamienić 3.60 na 3.50 a 4.70 na 4.60.
24. Szwajcarja, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
26. Turcja, 2. droga, kol. 3—5 przekreślić dotyczące należytości.
26. Unja południowo-afrykańska, 2. droga, kol. 4 zamienić 5.15 na 5.05 a 7.55 na 7.45,
kol. 2, wyraz „dowolna" zamienić na „2. droga zamorska".
28. Urugwaj, 1. droga, wpisać w kol. 3—„10", w kol. 4—„7.45".
28. Wenezuela, 1. droga, kol. 4 zamienić 5.50 na 5.40 a 6.70 na 6.60.
29. Węgry, kol. 4 zamienić 2.65 na 2.55 a 2.90 na 2.80.

Nalepka do str. 9,
Albanja.

1	3	25	—	—
5	3	55	—	—

Nalepka do str. 10,
Austrja.

1	1	35	1	90
5	1	65	2	35
10	2	85	4	15
15	4	05	5	95
20	5	25	7	75

Nalepka do str. 10,
Belgja.

1	2	15	3	10
5	3	05	4	45
10	5	45	8	05

Nalepka do str. 11,
Bułgarja.

1	2	75	—	—
5	3	05	—	—
10	5	05	—	—

Nalepka do str. 13,
Francja.

1	1	95	2	80
5	2	75	4	00
10	4	85	7	15

Nalepka do str. 15,
Indje holenderskie.

1	5	85	—	—
5	7	75	—	—

Nalepka do str. 16,
Jugosławia.

1	2	00	2	75
5	2	30	3	20
10	3	90	5	60
15	5	50	8	00
20	7	10	10	40

Nalepka do str. 17,
Kolumbja, lit. a)

1	5	30	—	—
5	7	10	—	—

Nalepka do str. 17,
Kolumbja, lit. b).

1	6	10	—	—
5	8	10	—	—

Nalepka do str. 18,
Korsyka.

1	2	25	—	—
5	3	20	—	—
10	5	75	—	—

Nalepka do str. 18,
Luksemburg.

1	2	00	2	90
5	2	80	4	10
10	5	00	7	40

Nalepka do str. 23,
Sarra.

1	2	00	2	90
5	2	80	4	10
10	5	00	7	40

Nalepka do str. 24,
Szwajcarja.

1	1	75	2	50
5	2	35	3	40
10	4	25	6	25

Nalepka do str. 25,
Tunis.

1	2	85	—	—
5	4	10	—	—
10	7	10	—	—